

COMMISSIE VAN BEROEP als bedoeld in het Tuchtreglement bancaire sector

BESLISSING van 14 april 2021 van de Commissie van Beroep van de Stichting Tuchtrect Banken inzake het beroep van de heer [verweerder] tegen de beslissing van 29 juli 2020 van de Tuchtcommissie van deze stichting op de klacht van

de **ALGEMEEN DIRECTEUR VAN DE STICHTING TUCHTRECT BANKEN**,
kantoorhoudende te Amsterdam,
gemachtigde: mr. H.D. Coumou,

tegen

de heer [**verweerder**], wonende in Zwitserland,
werkzaam geweest bij [bank] (hierna: de bank),
gemachtigde: mr. F.B.A.M. van Oss, advocaat te Harderwijk.

Deze partijen worden hierna, evenals in de bestreden beslissing van de Tuchtcommissie, aangeduid als “klager” (of: “de Algemeen directeur”) respectievelijk “verweerder”.

1. Het verloop van de procedure

1.1 De bank heeft op 11 december 2017 bij de Stichting Tuchtrect Banken (hierna: de Stichting) een melding gedaan betreffende verweerder. Hierbij waren twee bijlagen gevoegd. Op verzoek van de Stichting heeft de bank op 21 december 2017 nadere informatie verschaft en drie bijlagen ingezonden, waaronder een onderzoeksrapport van de bank. Klager heeft vervolgens een eigen onderzoek ingesteld. In dit verband heeft de gemachtigde van verweerder op 22 maart 2018 een verweerschrift bij klager ingediend. Verweerder is op 13 juni 2018 en op 1 november 2018 telefonisch gehoord. Klager heeft op 3 september 2019 aan verweerder meegedeeld dat hij een klacht voorlegt aan de door de Stichting in stand gehouden Tuchtcommissie (hierna: de Tuchtcommissie). Klager heeft op 10 september 2019 een klachtrapport (met 27 bijlagen, genummerd 1-27) aan de Tuchtcommissie gezonden. Op 4 en 9 juni 2020 heeft de gemachtigde van verweerder nog enkele stukken ingezonden. De Tuchtcommissie heeft – na uitstel wegens de COVID-19-pandemie – de klacht behandeld op een zitting van 17 juni 2020. Daarbij waren klager (vertegenwoordigd door de gemachtigden mr. Coumou en mr. Bijleveld) en verweerder (in persoon, met zijn gemachtigde) aanwezig. De vertegenwoordigers van klager en de gemachtigde van verweerder hebben het woord gevoerd mede aan de hand van een pleitnota respectievelijk pleitaantekeningen (met twee bijlagen), die zich bij de stukken bevinden.

- 1.2 In haar daarop gevolgde uitspraak van 29 juli 2020 heeft de Tuchtcommissie de klacht gegrond verklaard en aan verweerder de aanwijzing opgelegd dat hij gedurende een periode van negen maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.
- 1.3 Verweerder heeft op 28 augustus 2020 beroep ingesteld tegen deze beslissing. Zijn op deze datum ingezonden voorlopige beroepschrift bevat diverse voorlopige grieven tegen de beslissing. Het beroep strekt tot vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de klacht. De gemachtigde van verweerder heeft op 13 oktober 2020 een aanvulling op het beroep (met twee bijlagen) ingezonden. Het aanvullende beroepschrift bevat onder meer het verzoek aan de Commissie van Beroep om, in geval van betwisting door klager van een in dit aanvullende beroepschrift opgenomen stelling, twee met name genoemde personen als getuigen op te roepen. Met een e-mail van 21 oktober 2020 heeft verweerders gemachtigde één nader document ingezonden.
- 1.4 Klager heeft op 12 november 2020 een verweerschrift (met twee bijlagen) ingestuurd. Blijkens dit verweerschrift acht hij het niet nodig dat de Commissie van Beroep getuigen oproept. De conclusie van het verweerschrift is dat de grieven dienen te worden verworpen en dat de beslissing van de Tuchtcommissie in stand dient te blijven.
- 1.5 De Commissie van Beroep heeft aanvankelijk bepaald dat het beroep zal worden behandeld tijdens een zitting op 17 december 2020 te Amsterdam. Als gevolg van de COVID-19-pandemie is de behandeling aangehouden tot 26 maart 2021. Voorafgaand aan deze zitting heeft de gemachtigde van verweerder met een e-mail van 15 maart 2021 aan de secretaris van de Commissie van Beroep bericht dat hij ter zitting een getuige zal meenemen. De secretaris heeft dit bericht beantwoord met een e-mail van diezelfde datum. Bij de zitting op 26 maart 2021 in Amsterdam zijn verschenen: klager in de persoon van zijn gemachtigde en de gemachtigde van verweerder. Door zijn verblijf in Zwitserland en de beperkingen in verband met de pandemie was verweerder niet persoonlijk aanwezig op de zitting. Hij is via een videoverbinding gehoord. De gemachtigden hebben het woord gevoerd mede aan de hand van pleitaantekeningen (van mr. Van Oss) respectievelijk een pleitnota (van mr. Coumou). De gemachtigden en ook verweerder zelf hebben vragen van de Commissie van Beroep beantwoord. De Commissie van Beroep heeft tijdens de zitting, op verzoek van verweerder, de heer [persoon 1] (hierna in nr. 2.4 te noemen) als getuige gehoord.
- 1.6 De gemachtigde van verweerder heeft na afloop van de zitting per e-mail twee stukken ingezonden. Klager heeft bezwaar gemaakt tegen deze inzending. De Commissie van Beroep heeft geen acht geslagen op de hier bedoelde stukken.

2. De feiten waarvan kan worden uitgegaan

Geen van partijen heeft de juistheid betwist van de vaststaande feiten die de Tuchtcommissie in onderdeel 2 van haar uitspraak heeft opgesomd. Daarom gaat ook de Commissie van Beroep van deze feiten uit. Ter wille van de zelfstandige

leesbaarheid van deze beslissing in het hoger beroep neemt de Commissie van Beroep deze feiten hier in volledigheid, over. Daarbij is een enkele typefout hersteld en is meermalen het tussen haken geplaatste woord “Tuchtcommissie” gewijzigd in: Commissie van Beroep.

- 2.1 Verweerder heeft op 15 oktober 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd en daarbij verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.
- 2.2 Verweerder was sinds 2015 als zelfstandig consultant werkzaam bij de bank. Met ingang van 15 augustus 2016 is hij bij de bank in dienst getreden.
- 2.3 Verweerder was in zijn functie als [functie 1] verantwoordelijk voor commerciële contracten van de bank. Verweerder had niet de bevoegdheid (zelfstandig) opdrachten aan leveranciers te verstrekken.
- 2.4 [Bedrijf] (hierna: [bedrijf]) was een onderneming die mensen leverde alsmede kennis en softwareoplossingen aanbood aan klanten in de financiële sector. De onderneming werd gevoerd door (in ieder geval) [persoon 2] en [persoon 1].
- 2.5 Verweerder en [persoon 1] kenden elkaar vanuit een vorige werkbetrekking van verweerder bij een eerdere opdrachtgever.

Raamovereenkomst (juni 2016)

- 2.6 Op 13 juni 2016 heeft verweerder vanuit zijn zakelijke e-mailadres een *General Purchase Agreement* (raamovereenkomst) gestuurd aan [persoon 1] waarin [bedrijf] is vermeld als contractpartij van de bank. Deze raamovereenkomst houdt geen opdracht aan een leverancier in, maar stelt de voorwaarden vast waaronder diensten en goederen door een leverancier aan de bank kunnen worden geleverd.
- 2.7 Op 15 juni 2016 heeft de bank, afdeling [afdeling], de in tweevoud door [persoon 2] namens [bedrijf] ondertekende raamovereenkomst ontvangen. Tevens bijgevoegd waren een *Service Conditions Technology Basic* (voorzien van paraaf) en *Supplier code of conduct* (in tweevoud ondertekend door [persoon 2]). Verweerder heeft de door [bedrijf] ondertekende raamovereenkomst in zijn kast bewaard. De raamovereenkomst is niet namens de bank ondertekend.
- 2.8 Verweerder heeft op 28 september 2017 verklaard (bijlage 20, p. 4) dat een screening moet zijn afgerond voordat het raamcontract wordt afgesloten. In een brief van de bank aan verweerder van 20 oktober 2017 (bijlage 6) is vermeld dat een raamovereenkomst normaal gesproken pas wordt verzonden nadat een opdrachtnemer het screeningsproces volledig heeft doorlopen en er sprake is van meerdere opdrachten. [Bedrijf] heeft niet het screeningsproces van de bank doorlopen.

MIFID II/MAR (oktober – december 2016)

- 2.9 In het kader van het project MIFID II/MAR werd door de bank naar een IT-oplossing gezocht. De afdeling Compliance van de bank was de interne opdrachtgever van dat project. Binnen de bank wordt de interne opdrachtgever wel aangeduid met 'de business'. [Persoon 3] was werkzaam voor de afdeling Compliance. [Persoon 4] was [functie 2] bij de bank.
- 2.10 [Persoon 1] heeft op 31 oktober en 1 november 2016 per e-mail, met als onderwerp 'MiFID II Greenlight', informatie over software, genaamd Greenlight, gestuurd aan [persoon 3]. [Persoon 3] heeft deze informatie doorgestuurd aan [persoon 4] en aan de projectleider bij de bank van het project MIFID II. [Persoon 4] heeft op 2 november 2016 aan [persoon 3] ge-emaild dat er wat hem betreft *"te weinig aanleiding [is] om hier verder in te duiken"*.
- 2.11 Op 3 november 2016 heeft [persoon 3] een e-mail gestuurd aan [persoon 1] die voor zover van belang inhoudt:
- "Ik heb jouw berichtje met mijn contact bij COO gedeeld en met (een van de) projectleiders van MiFID II. Hieronder de reactie van COO [Commissie van Beroep: voornoemde e-mail van [persoon 4] van 2 november 2016]. De projectleider deed het af met "nooit van gehoord". (...)*
Ben bang dat ik even niet meer kan doen, sorry".
- 2.12 In reactie op die e-mail heeft [persoon 1] dezelfde dag om 16.29 uur een e-mail aan [persoon 3] gestuurd (gevoegd bij het verweerschrift van 22 maart 2018) die voor zover belang inhoudt:
- "Hallo [persoon 3], (...). Ik zou graag met [persoon 4] willen praten en laten zien dat het wel degelijk de oplossing is voor [bank] (...). We hebben het hier over een standaard oplossing die ook bij andere organisaties gebruikt wordt voor hun MiFID II problematiek. Ik hoor graag van je."*
- 2.13 Diezelfde dag om 16.33 uur heeft [persoon 1] whatsappberichten gestuurd naar verweerder, inhoudende: *"Heb net een reactie gestuurd naar [persoon 3]. Jij staat in bcc"*.
- 2.14 Op 8 november 2016 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen [persoon 4] en [persoon 1] waarbij [persoon 4] tegen [persoon 1] heeft gezegd dat Greenlight geen geschikte oplossing was voor 'communication monitoring' en dat er voor het project MiFID II al een andere oplossing was gekozen.
- 2.15 Op 8 november 2016 heeft verweerder een whatsappbericht gestuurd naar [persoon 1], inhoudende: *"Doe mij nog even ff die greenlight documentatie? Ik kwam nog een mifid kaboutert tegen in dit pand..."*. De e-mailstring met bijlagen die verweerder vervolgens van [persoon 1] heeft ontvangen, heeft verweerder doorgestuurd aan zijn collega bij de afdeling [afdeling] [persoon 5].
- 2.16 Op 9 november 2016 stuurt verweerder whatsappberichten aan [persoon 1], waarin hij onder meer informatie geeft over [persoon 6], [functie 3] van de bank. De whatsappberichten houden het volgende in:

"[Persoon 6] is waar alle mifid bij elkaar komt. Heb met [persoon 7] besproken, hij wil dit morgen met [persoon 6] bespreken. Zij zit er ook bij (...) Fingers crossed (...) Heb die collega ook greenlight deck gemaald. (...) Beetje herrie blijven maken. En dat jullie al accoord zijn met de contractvoorwaarden".

Hierop antwoordt [persoon 1]: "Top".

- 2.17 Op 10 november 2016 heeft verweerder een e-mail gestuurd naar [persoon 3] die voor zover van belang inhoudt:

"(...) ik [zat] vanmorgen met [persoon 6] aan tafel. Ik heb heel kort met haar over MifidII en Greenlight gehad. Zij was hiervan niet op de hoogte en wou graag weten over de achtergronden. Graag zou ik binnenkort even met je om de tafel willen zitten zodat ik naar [persoon 6] de juiste info doorstuur. Wellicht kan ik je zo helpen"

- 2.18 In een e-mail van 15 november 2016 (om 12.17 uur) aan [persoon 6], met verweerder als cc geadresseerde, heeft [persoon 1] het volgende geschreven:

"Dank u wel voor het telefoongesprek. Zoals afgesproken in het telefoongesprek, zou ik u willen vragen om een mogelijkheid te krijgen om de MiFID II oplossing van Greenlight nader toe te lichten in een persoonlijk gesprek. In de bijlage[n] vindt u de informatie van SAP/ Greenlight."

- 2.19 Whatsappberichten van 15 november 2016 (vanaf 17.49 uur) tussen verweerder (V) en [persoon 1 (1)] houden het volgende in:

"V: Ging het goed met mevr [persoon 6]?"

[1]: Ik moest haar een mail sturen, de info nog een keer erbij gedaan. Jij staat in de cc trouwens.

V: Klopt gezien.

[1]: Morgen ff bellen om aan tafel te komen..."

- 2.20 In een e-mail van 17 november 2016 (om 15.55 uur) is in reactie op voornoemde e-mail van [persoon 1] van 15 november 2016 namens [persoon 6] aan [persoon 1] geschreven dat [persoon 6] bedankt voor (geen behoefte heeft aan) het door [persoon 1] voorgestelde gesprek. Verweerder is in deze e-mail cc geadresseerde.

- 2.21 Op 25 november 2016 heeft verweerder een e-mail gestuurd aan [persoon 1] met daarbij gevoegd een template van een [*delivery agreement*].

- 2.22 In december 2016 is een account voor [bedrijf] binnen het facturatiesysteem van de bank genaamd [systeem] aangemaakt.

- 2.23 Op 15 december 2016 heeft [persoon 1] in een whatsappbericht aan verweerder gevraagd: "*Krijgen we nog inlogcodes voor [systeem]? Etc...*". Verweerder heeft hierop geantwoord: "*Daar weet ik niets van. Moet je bij [persoon 8] vragen*".

- 2.24 Op 16 december 2016 heeft [persoon 2] in een e-mail aan een bij [systeem] betrokken medewerker gevraagd hoe hij in [systeem] komt omdat hij aanneemt "*dat de urenverantwoording ingevoerd moet worden?*" Hierop heeft verweerder in een e-mail geantwoord, met [persoon 1] in de cc:

“Mannen, uren boeken vindt nu nog niet plaats in [systeem]. Mijn suggestie is om urenstaten af te tekenen voor nu. Zodra de PO [Commissie van Beroep: Purchase Order] en papierwinkel gereed is dan kan er gefactureerd worden”.

- 2.25 Op 21 december 2016 heeft verweerder in een e-mail aan een medewerker van [afdeling] bevestigd dat hij zal regelen dat de business een order gaat *“inschieten in [systeem]”*.

Audit SAP (januari 2017)

- 2.26 Op 4 januari 2017 om 9.13 uur heeft verweerder een e-mail die hij had ontvangen van een bankmedewerker doorgestuurd aan [persoon 1]. Bij de e-mail was de ondertekende ‘SAP Software License Agreement’ gevoegd.

- 2.27 SAP is een leverancier van de bank.

- 2.28 In een whatsappbericht van dezelfde datum om 9.57 uur heeft [persoon 1] aan verweerder geschreven:

“Net ff je mail gelezen van SAP, het heeft met een Audit te maken bij SAP, de boekhouder wil controleren of SAP daadwerkelijk die omzet bij jullie heeft gerealiseerd.”

Facturen [bedrijf] (februari 2017)

- 2.29 Op 17 februari 2017 ontvangt verweerder een e-mail van [persoon 2], inhoudende:

“Ik weet dat je druk bent maar ik zou je toch graag even spreken over de status van het lopende project en de afhandeling van de openstaande facturen”.

- 2.30 Begin maart 2017 heeft verweerder een gesprek gevoerd met [persoon 1] en [persoon 2] in de centrale hal van het bankgebouw. Tijdens dit gesprek zijn door [persoon 1] of [persoon 2] in een enveloppe drie facturen van [bedrijf] aan verweerder overhandigd. De facturen zien respectievelijk op de maanden december 2016, januari 2017 en februari 2017, en betreffen bedragen van respectievelijk € 114.345, € 220.552,50 en € 180.592,50. Tevens hield de enveloppe in een ‘offer to [bank]’ van [bedrijf]. In dit voorstel is vermeld:

“Not included in the offer – work performed in the period 1-12-2016 until start date of this proposal”.

- 2.31 Verweerder heeft de enveloppe met genoemde documenten in zijn kast bewaard.

Contacten tussen de bank en [bedrijf] (maart – mei 2017)

- 2.32 Op 28 maart 2017 heeft [persoon 1] een e-mail naar verweerder gestuurd, inhoudende voor zover van belang:

“Hi [verweerder], Ik wil deze mail naar [persoon 4] [Commissie van Beroep: [persoon 4]] sturen, wat vind jij van deze mail?”

Beste [persoon 4],

Dank voor de afspraak die we voor morgen hebben kunnen vastleggen. Voor de goede orde wil ik nog even wat zaken benoemen die wij, [bedrijf], graag besproken willen hebben.

1. *Geleverde werk tot vandaag 28 maart 2017*

Het team heeft vanaf 2 december 2016 in een mondelinge opdracht van de [bank] gewerkt aan analyse en opzet van Market Abuse Regulation binnen het Mifid II project t.b.v. Compliance afdeling. (...)

2. *Vergoeding voor het geleverde werk.*

Zoals afgesproken hebben de teamleden hun urenstaten bijgehouden. Op basis van deze urenstaten hebben wij facturen gemaakt en aangeboden aan de bank. Tot vandaag heeft er nog geen enkele betaling plaatsgevonden terwijl de facturen over de periodes december 2016 en januari 2017, in acht nemende de raamovereenkomst tussen [bank] en [bedrijf] genoemde 35 dagen betalingstermijn, inmiddels reeds lang deze betalingstermijn overschreden hebben. (...)"

2.33 Verweerder heeft in een e-mailbericht van dezelfde dag hierop geantwoord:

"Onder de gegeven omstandigheden vind ik het extreem lastig te voorspellen wat de impact zal zijn hiervan. Aan de andere kant snap ik goed de ratio vanuit [bedrijf] achter dit bericht."

2.34 In een e-mailbericht van dezelfde dag heeft [persoon 1] hierop gereageerd:

"Ik zit met hetzelfde dilemma op het moment. Wetende dat [persoon 4] (Commissie van Beroep: [persoon 4]) de sleutel is, lijkt het mij nog te vroeg op deze "manier" erin te stappen. Ik denk door met elkaar morgen aan de tafel te zitten en in het gesprek met elkaar tot een oplossing te komen beter werkt dan vooraf al de "messen" op tafel te zetten (...)"

2.35 Op 24 april 2017 heeft [persoon 1] een whatsappbericht gestuurd aan verweerder over een brief aan [persoon 9], Compliance Officer bij de bank, met de volgende inhoud.

"Excellentie, zit te broeden op een tekst naar [persoon 9] toe, wat vind jij hiervan?"

Geachte mevrouw [persoon 9],

Wij, de partners van [bedrijf], richten ons via deze mail tot u met een verzoek om uw hulp.

Sinds vorig jaar zijn wij met de de [bank] in gesprek over diverse onderwerpen maar met de nadruk over de MifidII problematiek en hoe deze op te lossen. Na diverse/vele gesprekken is uiteindelijk de afspraak gemaakt dat wij met een team o.l.v. [persoon 10], per 1 december 2016 zouden beginnen met een eerste analyse fase met name gericht op de Market Abuse/AML binnen Mifid II. De afspraken zijn destijds gemaakt met mw. [persoon 3] [Commissie van Beroep: [persoon 3]] die vanuit [bank] procurement ondersteund werd door de hr. [verweerder]. (...)

Tegelijkertijd heeft het team doorgewerkt zoals al eerder gememoreerd. De uren door het team gemaakt zijn keurig bijgehouden op timesheets en op basis van deze timesheets zijn facturen opgemaakt en [Commissie van Beroep: aangeboden]. Deze facturen staan allemaal nog open bij de bank en ons verzoek aan u is om de facturen te accorderen zodat betaling kan volgen."

2.36 Op 25 april 2017 heeft verweerder op dit whatsappbericht gereageerd:

"Let ff op een paar typo's. Maak duidelijk dat dit project je aanspreekt en dat jullie hier voor gaan om dit succesvol op tijd op te leveren. (...)"

- 2.37 Op 26 april 2017 heeft [persoon 1] een e-mail gestuurd aan [persoon 9], met vrijwel dezelfde inhoud als in het whatsappbericht aan verweerder voorgelegd.
- 2.38 Op 22 mei 2017 heeft [persoon 10], medewerker van [bedrijf], een e-mail gestuurd naar verweerder en [persoon 6], die voor zover van belang het volgende inhoudt:
- “Beste [persoon 6 en [verweerder],*
- Namens [persoon 1] en [persoon 2] stuur ik hierbij de voorstel agenda voor de bespreking tussen [bank] en [bedrijf] zoals vorige week afgesproken tussen [persoon 1] en [verweerder] om de doelstellingen en de status van het Regulatory Management project van [bedrijf] voor [bank] toe te lichten.”*
- 2.39 Op 22 mei 2017 heeft [persoon 6] in reactie op deze e-mail van [persoon 10] een e-mail gestuurd aan verweerder inhoudende:
- “[Verweerder], mis ik iets? Ik dacht dat er geen project was??”*
- 2.40 Op 23 mei 2017 vindt de volgende whatsappconversatie plaats tussen verweerder (V) en [persoon 1] (1):
- “[1]: (...) [persoon 10] is per direct ontslagen (...).*
- V: Wat was nou de aanleiding waarom hij dacht dit te gaan doen? Nu ben ik exposed en dat is niet handig nu.*
- (...)*
- V: Ik ben wel verbijsterd dat dit zo heeft kunnen gebeuren. Dit speelt mensen met een vooroordeel flink in de kaart... Weet ook ff niet hoe dit met legal verder gaat.... (...). Hoe de-escaleren we de boel nou dan?!*
- (...)*
- [1]: Ik zal daar even over moeten nadenken om dit te de-escaleren. (...) Ik baal hier enorm van, nogmaals mijn excuses voor de actie van [persoon 10]. Hij mag ook geen contact meer hebben met de bank, dat staat ook in het contract wat hij getekend heeft.”*
- Claim [bedrijf] (augustus 2017)*
- 2.41 Bij brief van 18 augustus 2017 heeft [persoon 1] bij de bank een claim ingediend van € 1,5 miljoen euro voor door [bedrijf] verrichte werkzaamheden.
- 2.42 De volgende dag, 19 augustus 2017, vindt de volgende whatsappconversatie plaats tussen verweerder en [persoon 1]
- “[1]: Ik kom niet meer bij. (...) Zeg maar tegen [verweerder] dat als de [bank] (de Commissie van Beroep begrijpt: [bank]) geld stort ik de hoofdtribune voor hem uitkoop. (...) Judith kort door de bocht.*
- V: Ik kan alleen daar niet aan de knoppen zitten.*
- [1]: Moest net verschrikkelijk lachen toen ze dat schreef.”*
- 2.43 De bank heeft betwist dat er een opdracht is verstrekt aan [bedrijf].
- Interne regels van de bank*
- 2.44 De ‘[gedragscode]’ van de bank houdt onder meer in dat een bankmedewerker zijn best dient te doen alle mogelijke vormen van belangenverstremming te voorkomen

en dat bij de schijn van belangenverstrengeling de bankmedewerker overlegt met zijn leidinggevende.

3. De bankierseed en de hier toepasselijke regels

3.1 Voor zover hier van belang houdt de tekst van de door verweerder afgelegde bankierseed, die is gebaseerd op de Regeling eed of belofte financiële sector 2015¹, het volgende in:

“Ik zweer/beloof binnen de grenzen van mijn functie die ik op enig moment in de Bancaire Sector vervul:

- *dat ik mijn functie integer en zorgvuldig zal uitoefenen;*
- *dat ik een zorgvuldige afweging maak tussen de belangen van alle partijen die bij de onderneming zijn betrokken, te weten die van de klanten, de aandeelhouders, de werknemers en de samenleving waarin de onderneming opereert;*
- *dat ik in die afweging het belang van de klant centraal zal stellen;*
- *dat ik mij zal gedragen naar de wetten, de reglementen, de gedragscodes en de gedragsregels die op mij van toepassing zijn;*
- *dat ik geheim zal houden wat mij is toevertrouwd;*
- *dat ik geen misbruik zal maken van mijn kennis;*
- *(...)”*

3.2 De aan de bankierseed verbonden gedragscode bevat gedragsregels die zijn opgesteld door de Nederlandse Vereniging van Banken. Deze gedragsregels houden onder meer – en kort gezegd – in dat de bankmedewerker (1) integer en zorgvuldig werkt, (2) een zorgvuldige afweging van belangen maakt, (4) zich aan de wet en andere regels houdt die voor het werk bij de bank gelden en (5) vertrouwelijke informatie geheim houdt.

4. De klacht en het verweer bij de Tuchtcommissie

4.1 Volgens klager heeft verweerder de belangen van [bedrijf] dan wel [persoon 1] boven die van de bank geplaatst en de belangen van de bank in ernstige mate veronachtzaamd (onderdeel A) en vertrouwelijke informatie met [persoon 1] gedeeld (onderdeel B). Daarmee heeft hij, volgens klager, de aangehaalde gedragsregels geschonden. Klager heeft de Tuchtcommissie in overweging gegeven een zogenoemd beroepsverbod van een jaar op te leggen.

4.2 Verweerder heeft bij de Tuchtcommissie *primair* betoogd dat de Tuchtcommissie niet bevoegd is van deze kwestie kennis te nemen omdat het een arbeidsrechtelijk geschil betreft. *Subsidiair* heeft hij aangevoerd dat hij niet in strijd met gedragsregels heeft gehandeld en dat een eventuele schending niet van ernstige aard is dan wel geen reden vormt voor het opleggen van de maatregel. Hij heeft hierbij onder meer gesteld dat mevrouw [persoon 3] blijkens een e-mailbericht van 4 november 2016 (te

---

¹ De tekst van de eedsformule in deze Regeling wijkt enigszins af van die van de door verweerder afgelegde eed. De Commissie van Beroep gaat hieraan verder voorbij, nu deze verschillen voor haar beoordeling niet relevant zijn.

10:58:33 uur) aan [persoon 4] – beiden werkzaam bij de bank – heeft bevestigd dat zij een opdracht aan [bedrijf] (in de persoon van [persoon 1]) heeft gegeven. Het op 4 november 2016 gedateerde document dat verweerder in dit verband heeft overgelegd, vermeldt als afzender [persoon 3] en als geadresseerde [persoon 4], met vermelding dat een kopie is gestuurd aan [persoon 1]. Het document heeft de volgende inhoud:

*“[persoon 3],
Ik heb [persoon 1] de opdracht gegeven om ons met MAR te gaan helpen.
Kan [persoon 1] jou bellen om verder alles door te spreken?
Groet, [persoon 3]”.*

5. De gronden van de beslissing van de Tuchtcommissie

- 5.1 De Tuchtcommissie heeft aan haar in 1.2 vermelde uitspraak, kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd. Zij is bevoegd om kennis te nemen van de klacht. Het handelen van verweerder geeft blijk van belangenverstremgeling. Hij heeft de belangen van [bedrijf] in relatie tot de bank zodanig aan zich aangetrokken en soms behartigd dat hij niet, zoals een integere en zorgvuldig handelende bankmedewerker betaamt, de belangen van de bank voldoende in ogenschouw heeft genomen. Hij heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 2, 4 en 5. De Tuchtcommissie heeft geconcludeerd dat de bank geen opdracht aan [bedrijf] had gegeven. Zij heeft overwogen dat de authenticiteit van de in 4.2 geciteerde e-mail van 4 november 2016 geenszins is komen vast te staan.
- 5.2 De Tuchtcommissie heeft de aan verweerder opgelegde maatregel, een “beroepsverbod” voor de duur van negen maanden, gebaseerd op de ernst en de lange duur van de aan hem verweten, onzorgvuldige en niet integere, handelingen.

6. De grieven van verweerder en het daartegen gevoerde verweer

- 6.1 Verweerder heeft tegen de beslissing van de Tuchtcommissie grieven aangevoerd. Blijkens het beroepschrift wenst hij het geschil in volle omvang voor te leggen aan de Commissie van Beroep. De Commissie van Beroep onderscheidt in het beroepschrift en het aanvullende beroepschrift zes grieven, die zij als volgt kort samenvat.

Grief 1. Ten onrechte heeft de Tuchtcommissie geoordeeld dat het handelen van hem, verweerder, getuigt van belangenverstremgeling. Het oordeel hierover is ook feitelijk onjuist. Evenzeer ten onrechte heeft de Tuchtcommissie hem verweten dat hij [persoon 1] privé kent. Ook [persoon 3] en [persoon 1] waren met elkaar bevriend.

Grief 2. Zijn werkwijze met betrekking tot de door [bedrijf] ondertekende raamovereenkomst week niet af van de manier waarop hij binnen de bank als freelancer en als werknemer jarenlang met dergelijke stukken (modellen) omging. Hij heeft de toezending van het in nr. 2.6 bedoelde document (“*General Purchase Agreement*”) tevoren afgestemd met de afdeling Legal van de bank. Tegenover [bedrijf] heeft hij steeds gezegd dat hij zelf niet bevoegd was opdrachten te

verstrekken en hij heeft met het door [bedrijf] ingezonden en (onvolledig) ondertekende exemplaar niets gedaan.

Grief 3. Ten onrechte heeft de Tuchtcommissie overwogen dat het voor hem duidelijk moet zijn geweest dat de bank geen overeenkomst met [bedrijf] wilde sluiten. De sfeer binnen de bank was niet tegen leveringen door [bedrijf] gericht. Handelingen van [bedrijf], zoals het zenden of afgeven van facturen aan de bank, kunnen niet aan hem worden verweten. Zelf heeft hij met de facturen niets gedaan; hij heeft niet om de facturen gevraagd, hij heeft deze niet verspreid en hij heeft ook niet gevraagd om betaling ervan.

Grief 4. Ten onrechte heeft de Tuchtcommissie, zonder enig onderzoek, het in 4.2 bedoelde bericht van 4 november 2016 van [persoon 3], met de opdracht aan [bedrijf], buiten beschouwing gelaten wegens twijfel aan de authenticiteit van dit bericht. Het bericht bewijst dat de bank wel degelijk aan [bedrijf] opdracht heeft gegeven. Vertegenwoordigers van de bank zijn ook bij [bedrijf] op bezoek geweest om daar een werkruimte te bezichtigen die specifiek voor de bank was ingericht. In een vonnis van 3 januari 2018 in een zaak van een derde tegen [bedrijf] heeft de rechtbank Zeeland-West-Brabant aangenomen dat de e-mail van [persoon 3] origineel was. De Tuchtcommissie heeft ook ten onrechte geweigerd [persoon 1] als getuige te horen.

Grief 5. Hij is in zijn verdediging geschaad doordat hij bij het samenstellen van zijn verweer niet kon beschikken over zijn e-mailverkeer als medewerker van de bank. Hiertoe behoren e-mails met de bankmedewerkers [persoon 11] (IT-directeur bij de bank) en [persoon 12] (Legal).

Grief 6. Hij had de doorzending van het SAP-document aan [persoon 1] (zie nr. 2.26) vooraf afgestemd met de afdeling Legal ([persoon 11] en [persoon 12]). Een dergelijke toezending was volstrekt gebruikelijk binnen de organisatie van de bank.

6.2 Klager heeft de grieven bestreden. Hij betoogt dat de bestreden uitspraak in stand moet blijven.

6.3 De verdere stellingen van partijen komen voor zover nodig hierna aan de orde.

7. De beoordeling van het beroep

Enkele ambtshalve overwegingen

7.1 Het staat vast dat het dienstverband van verweerder bij de bank is geëindigd door opzegging van de kant van verweerder per 1 november 2017. De bank heeft deze gegevens vermeld in haar melding van 11 december 2017, en geen van partijen heeft gesteld dat dit niet klopt. In de melding heeft de bank gesteld dat zij “ook arbeidsrechtelijke maatregelen” heeft getroffen, maar dat zij in dit opzicht louter om praktische redenen “verder geen stappen” heeft ondernomen, omdat het dienstverband al op korte termijn eindigde (en ten tijde van de melding dus al geëindigd was, zo voegt de Commissie van Beroep hieraan toe). Evenals de

Tuchtcommissie acht de Commissie van Beroep zich bevoegd om een oordeel te geven over de klacht. Het enkele gegeven dat de aan verweerder verweten gedragingen ook arbeidsrechtelijk gevolgen hadden kunnen hebben, sluit tuchtrechtelijke verwijten en de toepassing van het tuchtrecht niet uit.

- 7.2 Het zwaartepunt van de klacht betreft onderdeel A daarvan, waarin klager aan verweerder het verwijt van (de schijn van) belangenverstremgeling maakt. Dit verwijt roept enkele vragen op. De eerste is die naar de aard van de hier gestelde belangenverstremgeling, de tweede heeft betrekking op de tuchtrechtelijke betekenis van een dergelijk verwijt. Deze vragen komen achtereenvolgens in de nrs. 7.3 en 7.4 aan de orde.
- 7.3 Blijkens de melding en – op het voetspoor daarvan – de klacht wordt aan verweerder niet het verwijt gemaakt dat hij door de hem verweten gedragingen zijn privébelang heeft gediend, ten nadele van het belang van de bank, of de schijn daarvan heeft gewekt. Zijn gestelde handelen is volgens de melding en de klacht niet integer geweest doordat hij ten koste van de bank het belang van een derde partij, [bedrijf], heeft gediend. Het dossier bevat geen aanwijzingen voor het verwijt, laat staan de vaststelling, dat de gewraakte handelwijze van verweerder was ingegeven door zijn persoonlijke belang. Het sluit zo'n belang niet uit, maar dit aspect vormt geen onderdeel van de aan verweerder gemaakte verwijten.
- 7.4 Een van de hoofdoeleinden van de bankierseed en het daaraan gekoppelde tuchtrecht is het herstel en het behoud van het vertrouwen van het publiek (“de consument”) in financiële ondernemingen, waaronder in het bijzonder banken.² De Commissie van Beroep is van oordeel dat uit het dossier niet blijkt dat dit doel in deze zaak rechtstreeks in het geding is.
- 7.5 Geen van de zojuist, in de nrs. 7.3 en 7.4, genoemde gezichtspunten sluit toepasselijkheid van het bankentuchtrecht uit. De Regeling eed of belofte financiële sector 2015 en de daarop gebaseerde eedsformule verwijzen mede naar de Gedragsregels bancaire sector (“de gedragsregels”). Deze worden ook genoemd in het Tuchtreglement bancaire sector en vormen daarmee de toetssteen voor de tuchtcolleges van de Stichting. De gedragsregels bevatten ook (integriteits)normen die ertoe strekken dat de beëdigde de belangen van de bank niet schaadt. Een tuchtrechtelijk ongeoorloofde gedraging kan dus handelingen omvatten waarin noch het persoonlijke belang van de beëdigde noch het algemene belang van vertrouwen van de consument in het bankstelsel aan de orde is. Anders gezegd: de gedragsregels zijn ook gericht op naleving van de (begrijpelijke) wens van klanten van een bank of de samenleving als geheel dat bankmedewerkers zich in hun functie integer gedragen, ook zonder dat zij – als derden buiten de bank – daarvan nadeel

---

² Zie onder meer: *Kamerstukken II*, 2013/14, 33 913, nr. 3. Dit is de derde nota van wijzigingen op het wetsvoorstel Wijzigingswet financiële markten 2015, dat voorzag in veranderingen van de Wet op het financieel toezicht (Wft). Bij deze nota van wijziging zijn de artikelen 3.8 leden 1 en 2, 3.17b en 3.17 Wft ingevoegd. Enkele van deze artikelen vormen de basis voor het bancaire tuchtrecht en voor de Regeling eed of belofte financiële sector 2015.

ondervinden of de medewerker in kwestie zijn eigen belang dient ten nadele van dat van de bank.

- 7.6 Een laatste algemene overweging vooraf betreft het gegeven dat het dossier dat ten grondslag ligt aan de klacht, voor het overgrote deel is samengesteld door de bank. Klager heeft het aangevuld met verslagen van verhoren van verweerder op 13 juni 2018 en op 1 november 2018 en later met enige verdere correspondentie, maar het klachtrapport en die latere stukken bestaan voor het overgrote deel uit gegevens die de bank als bijlage bij haar melding heeft gevoegd. Onderdeel hiervan is het verslag van een verhoor van (naar vaststaat) zes uren van verweerder door een externe advocaat van de bank op 13 september 2017, in het kader van een onderzoek van de bank om zich te verweren tegen de volgens haar uit de lucht gegrepen vordering van [bedrijf] op haar. Tot het dossier behoren verder uitvoerige weergaven van whatsapp-berichten van verweerder, met onder meer berichten van en aan [persoon 1]. Veel van de in § 2 opgenomen vaststaande feiten zijn aan deze documenten ontleend.

De eigenlijke beoordeling van de klacht

- 7.7 Bij de beoordeling van de klacht besteedt de Commissie van Beroep eerst aandacht aan twee kwesties die in het debat in hoger beroep ruim aan de orde zijn geweest, te weten de vraag of [bedrijf] op goede gronden mocht aannemen dat zij een opdracht van de bank had, en daarmee samenhangend: de echtheid van het gestelde bericht van 4 november 2016 van mevrouw [persoon 3] aan de heer [persoon 4]. De eerst bedoelde vraag valt buiten het tuchtrechtelijke kader waarbinnen de Commissie van Beroep moet oordelen. [Bedrijf] is geen partij in deze procedure en ook afgezien daarvan is de vraag niet van tuchtrechtelijke aard. De Tuchtcommissie heeft twijfel geuit over de authenticiteit van het stuk dat op 4 november 2016 is gedateerd. De Commissie onderschrijft dat oordeel niet. Het stuk ziet er op het eerste gezicht uit als een werkelijk verzonden e-mailbericht en de direct betrokkenen daarbij, [persoon 3] en [persoon 4], zijn hierover in geen enkele fase van het onderzoek gehoord; noch door de bank noch door klager. Maar ook als het stuk geen vervalsing is, kan het buiten beschouwing blijven. Het vormt mogelijk een aanwijzing voor de gerechtvaardigdheid van de aanspraak van [bedrijf] tegenover de bank, maar zoals gezegd kan de Commissie van Beroep geen oordeel geven over die aanspraak. Bovendien gaat de Commissie van Beroep ervan uit dat verweerder het bewuste stuk niet kende ten tijde van de gedragingen die hem in deze tuchtzaak worden verweten. Tijdens de zitting van 26 maart 2021 heeft [persoon 1], wiens naam in dit stuk "cc" is vermeld, verklaard dat hij het pas veel later uit zijn mailbox heeft opgediept, en verweerder heeft zelf niet gezegd dat hij het al eerder kende. De inhoud van dit stuk, wat daarvan verder ook zij, biedt daarom niet rechtstreeks steun aan zijn verweer.
- 7.8 Grief 5 van verweerder betreft in algemene zin zijn mogelijkheden om zich tegen de verwijten te verdedigen. Dit aspect is ook afgezien van de precieze formulering van deze – in nr. 6.1 samengevatte – grief aan de orde. Verweerder wenst het geschil immers in volle omvang aan de Commissie van Beroep voor te leggen en het betreft

hier een aspect waarop de Commissie van Beroep zo nodig ook ambtshalve kan letten.

- 7.9 Het onderzoek van de bank was, zoals vermeld, ingesteld om de gerechtvaardigheid van de omvangrijke en door de bank betwiste vordering van [bedrijf] op de bank te onderzoeken. Het was niet primair tegen verweerder gericht. Hij is bij het onderzoek in het vizier gekomen en vervolgens zijn er verdenkingen tegen hem gerezen. Hem is per direct de toegang tot zijn berichten (per e-mail of app) ontzegd en het langdurige verhoor op 13 september 2017 had een inquisitoir karakter. Uit het dossier blijkt niet dat [persoon 3], een van de hoofdpersonen, is ondervraagd. Een andere hoofdpersoon, [persoon 4], is (op 3 oktober 2017) wel ondervraagd, maar niet op gelijke wijze als verweerder en zonder te zijn ondervraagd over het mogelijk aan hem gezonden e-mailbericht van 4 november 2016. Dit is ook niet later gebeurd, toen het stuk met deze datum aan het licht was gekomen. Bij een en ander is van belang is dat [persoon 4] heeft verklaard (i) dat zowel [persoon 3] als verweerder *“met [bedrijf] op de proppen [kwamen]”*, (ii) dat [persoon 3] [persoon 1] *“vanuit het verleden”* kende en (iii) dat hij er niet zeker van was dat [persoon 3] een mondelinge opdracht aan [bedrijf] heeft verstrekt, al zou hem dat wel *“hogelijk verbazen”*. Ook heeft [persoon 4] verklaard dat [persoon 3] overstuurd was omdat haar naam was genoemd als de persoon die een opdracht aan [bedrijf] had gegeven.³ Verweerder heeft, deels met verwijzing naar verklaringen van [persoon 1], aangevoerd (i) dat hij over de gestelde opdracht aan [bedrijf] ook – per e-mail – contact heeft gehad met enkele juristen van de bank en dat de facturen van [bedrijf] niet alleen aan hem zijn overhandigd (zoals in nr. 2.30 is weergegeven), maar op een eerder moment ook aan twee andere medewerkers van de bank. Klager heeft de juistheid van deze verklaringen niet werkelijk onderzocht. Hij heeft wel aan de bank gevraagd of het zojuist bedoelde e-mailcontact met juristen had plaatsgevonden, maar heeft na een in algemene zin ontkennend antwoord van de bank deze kwestie laten rusten. Niet is gebleken dat er een extern en volledig onderzoek naar de accounts van de bedoelde juristen is geweest. De stelling over een eerdere overhandiging van de facturen aan twee medewerkers is – voor zover de Commissie van Beroep kan overzien – gebaseerd op de verklaring van [persoon 1] tijdens de zitting van de Commissie van Beroep en in zoverre nieuw, maar in het voorafgegaane onderzoek is [persoon 1] niet gehoord.
- 7.10 Op grond van hetgeen in nr. 7.9 is vermeld komt de Commissie van Beroep tot de tussenconclusie dat grief 5 in zoverre gegrond is dat verweerder niet een volle kans heeft gehad om zich te verdedigen tegen de hem gemaakte verwijten. Deze conclusie heeft gevolgen voor het oordeel over enkele andere grieven en diverse andere aspecten van de klacht. Als er ernstige tekortkomingen – in de vorm van onvolledigheden – kleven aan de gegevens waarop de klacht berust, moet de Commissie van Beroep bij haar beoordeling van het beroep daarmee op een passende manier rekening houden.

---

³ Zie voor deze uitspraken: bijlage 16, p. 2 en p. 5, bij het klachtrapport van 10 september 2019.

- 7.11 Een voor de hand liggende mogelijkheid is het instellen of gelasten van nader onderzoek, door de Commissie van Beroep zelf (bijvoorbeeld door het horen van getuigen of deskundigen) of door het bureau van klager. De Commissie van Beroep heeft deze mogelijkheid overwogen maar verworpen. Zij zal tot een uitspraak komen op basis van het aan haar voorgelegde dossier en de in dit hoger beroep nader uitgewisselde stukken en verdere gegevens. Tuchtrechtelijke procedures moeten niet te lang duren. Dat geldt voor alle procedures, maar bij tuchtrecht gaat het om de integriteit van verweerder en om het risico dat het beroepsverbod alleen al door het tijdsverloop zonder dat er in beroep een eindbeslissing is, schade veroorzaakt. Dit vormt een klemmend argument om geen (nader) diepgravend onderzoek met getuigenverhoren, recherches in digitale bestanden e.d. in gang te zetten. In deze concrete zaak komt hier nog bij dat het gaat om gedragingen van verweerder van ongeveer vier jaar geleden en om een melding in december 2017 en dus meer dan drie jaar geleden. Gedurende deze intussen lange periode heeft de dreiging van een tuchtrechtelijke maatregel boven het hoofd van verweerder gehangen.
- 7.12 Hiermee is uiteraard niet gezegd dat verweerder zich heeft gehouden aan de voor hem geldende gedragsregels, en evenmin dat een maatregel niet op zijn plaats is. Deze kwesties komen thans – en dus zonder nader onderzoek naar de feiten – aan de orde. Zoals gezegd, heeft onderdeel A van de klacht betrekking op (de schijn van) belangenverstremgeling; heeft verweerder de belangen van [bedrijf] of [persoon 1] boven die van de bank geplaatst en de belangen van de bank in ernstige mate veronachtzaamd? Verweerder beantwoordt deze vraag ontkennend en verwijst daarbij mede naar gebruikelijke werkwijzen binnen de bank en naar de manier waarop hij, binnen zijn functie, contacten had met (potentiële) leveranciers. De Commissie van Beroep kan zonder nader onderzoek – dat zij zoals gezegd niet zal (laten) instellen – de juistheid van dit verweer niet volledig beoordelen. In zoverre krijgt verweerder het voordeel van de twijfel. Dit past binnen een tuchtrechtelijke beoordeling.
- 7.13 Voor een ander deel twijfelt de Commissie van Beroep niet aan de verwijtbaarheid van het handelen van verweerder, gezien vanuit de op hem toepasselijke gedragsregels 1,2 en 4. Het gaat daarbij vooral om drie aspecten, tezamen en onderling verband gezien:
- het gegeven dat hij de door [bedrijf] ondertekende opdrachtformulieren in ontvangst heeft genomen en zelf heeft bewaard zonder dit te melden aan zijn leidinggevende;
  - het gegeven dat hij een set facturen van [bedrijf] op een ongebruikelijke wijze (in papieren vorm, in de hal van het kantoor van de bank) in ontvangst heeft genomen en ook die zelf heeft bewaard zonder dit te melden aan zijn leidinggevende;
  - zijn uitingen in de whatsappberichten van hem met [persoon 1] die zijn aangehaald in de nrs. 2.16 ("*Fingers crossed*"), 2.40 ("*Nu ben ik exposed*") en

2.42 (reactie op [persoon 1]s mededeling over “het uitkopen van de hoofdtribune”).

Verweerder heeft, ook tijdens de zitting van de Commissie van Beroep, geen bevredigende of aannemelijke verklaring voor deze gedragingen gegeven. Hij heeft daarmee op zijn minst de schijn gewekt dat hij de belangen van de bank heeft veronachtzaamd. Hij wist dat er functionarissen binnen de bank waren die ervan uitgingen dat er aan [bedrijf] geen opdracht was verstrekt. Mede daarom had hij binnen de bank open kaart moeten spelen ten aanzien van wat hij in dit dossier wist en deed. Dat heeft hij niet gedaan. De zojuist aangehaalde berichten wijzen onmiskenbaar op het tegendeel. Geen van de verdere door hem gestelde omstandigheden over gebruikelijke werkwijzen, de ruimte die hij in algemene zin had om zijn functie uit te oefenen of de “sfeer” waarbinnen dit alles zich heeft afgespeeld, doet hieraan af.

- 7.14 Voor verdere verwijten die passen in onderdeel A van de klacht ziet de Commissie van Beroep, gelet ook op hetgeen in de nrs. 7.9-11 is vermeld, geen grond. De verwijten die wel doel treffen leveren schending van de gedragsregels 1, 2 en 4 op. Bij al deze schendingen gaat het in de kern om dezelfde aspecten
- 7.17 Onderdeel B betreft de in nr. 2.26 aangehaalde doorzending door verweerder van een interne e-mail met bijlage aan [persoon 1]. Klager stelt dat deze bijlage, met een ondertekende *SAP Software License Agreement*, vertrouwelijke informatie van de bank betrof. Klager ziet in deze handelwijze van verweerder een schending van diens geheimhoudingsverplichting tegenover de bank. In grief 6 betoogt verweerder dat hij deze verzending had afgestemd met twee door hem met name genoemde personen van de afdeling Legal en dat het (door)sturen van dergelijke stukken volstrekt gebruikelijk was binnen de bank.
- 7.18 De Commissie van Beroep kan, op dezelfde gronden als die welke zij in de nrs. 7.9-11 heeft genoemd, niet met de hier vereiste mate van aannemelijkheid vaststellen dat dit verweer geen hout snijdt. De omstandigheden die de Tuchtcommissie in dit opzicht heeft aangehaald, wijzen op verwijtbaarheid van verweerder, maar zijn onder meer door de onvolledigheid van de hierbij relevante gegevens niet beslissend. Klachtonderdeel B is dus ongegrond.
- 7.19 Op grond van al het voorgaande zal de Commissie van Beroep de bestreden uitspraak vernietigen. Zij verklaart onderdeel A van de klacht tegen verweerder gegrond binnen de in nrs. 7.13 en 7.14 getrokken grenzen. Voor het overige is de klacht ongegrond. Verdere bespreking van de afzonderlijke grieven kan achterwege blijven.
- 7.20 Aan de orde is dan de vraag of het opleggen van een maatregel gepast en geboden is, en zo ja, welke maatregel dient te volgen. De Commissie houdt hierbij rekening met alle omstandigheden van het geval. Enerzijds is de vastgestelde schending van de eisen van integriteit en zorgvuldigheid ernstig. Verweerder heeft op diverse momenten en in verschillende opzichten de belangen van de bank veronachtzaamd. Anderzijds zijn er diverse omstandigheden die de noodzaak van een maatregel

twijfelachtig maken. Er zijn geen aanwijzingen voor de veronderstelling dat hij met de gedragingen die hem met recht worden verweten, zijn persoonlijke belang heeft gediend. Het publieke vertrouwen in de bank of de bankensector is niet rechtstreeks in het geding geweest. Het betrof immers een kwestie waarin alleen het belang van de bank op het spel stond. Zoals gezegd sluit dat tuchtrechtelijke afdoening niet uit, maar het vormt wel een relevante omstandigheid bij de tuchtrechtelijke sanctionering (naast een mogelijke arbeids- of civielrechtelijke sanctionering). Niet is gebleken dat de bank *rechtstreeks* (potentieel) nadeel van verweerders handelwijze heeft ondervonden. Zo heeft hij de door [bedrijf] ondertekende opdrachtformulieren en de facturen van [bedrijf] slechts in zijn kast bewaard. Dáárvan heeft de bank geen financieel nadeel ondervonden. Door het zeer lange tijdsverloop tussen de melding en deze eindafdoening heeft verweerder lange tijd in het onzekere verkeerd over de afdoening van deze tuchtzaak, met mogelijk ernstige consequenties. Dit is een omstandigheid die ook relevant is voor het antwoord op de vraag of een tuchtrechtelijke maatregel nodig is. Alles bijeengenomen bestaat bij de Commissie van Beroep zodanige twijfel over de noodzaak van een tuchtrechtelijke sanctie dat zij daarvan afziet. Aan verweerder zal wegens de schending van de op hem van toepassing zijnde gedragsregels dus geen maatregel worden opgelegd.

8. De beslissing in het beroep

De Commissie van Beroep:

- 8.1 vernietigt de uitspraak van 29 juli 2020 van de Tuchtcommissie in de zaak tegen verweerder;
- 8.2 verklaart onderdeel A van de klacht gegrond voor zover het schending van de gedragsregels 1, 2 en 4 – binnen de in deze beslissing getrokken grenzen – betreft;
- 8.3 verklaart de klacht voor het overige ongegrond;
- 8.4 bepaalt dat aan verweerder geen maatregel wordt opgelegd.

Deze beslissing is gegeven op 14 april 2021 door mr. H.F.M. Hofhuis, voorzitter, drs. L. Broekhuizen, mr. W.J.J. Los, mr. R.J. Schimmelpenninck en mr. A. Smeeing-van Hees, leden, met bijstand van mr. M.J. Drijfholt, secretaris.

(voorzitter)

(secretaris)

Deze beslissing is aan de partijen verzonden op   april 2021.